

РЕШЕНИЕ

№ 24187

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5263** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268, ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „АКСИОН ГРУП“ ДЗЗД /Дружество по Закона за задълженията и договорите/ ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ №ПИ-123 от 28.04.2025г. на Директора на ТП на НАП –С., с което е оставена без уважение жалба вх.№Ж-22-325 от 14.04.2025г. срещу разпореждане изх.№С250022-009-0008740 от 07.04.2025г. издадено от П. М. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП, с което на жалбоподателя е разпоредено изпълнение на основание чл.230, ал.4 от ДОПК в 3-дневен срок от падежа на всяка вноски да прехвърля запорираните суми.

С жалбата се оспорват издаденото решение и разпореждане, с което от главния публичен изпълнител по изп. дело №241569343/2024г. с длъжник „Техникъл Пауър“ ЕООД, на жалбоподателя в качеството му на трето лице е отправено запорно съобщение и нареждане да превежда по делото сумата по вземането на длъжника от 70 913,95лв.. С жалбата се оспорва задължението на дружеството към длъжника по изпълнително дело. Твърди се, че не става ясно въз основа на какви документи –публичният изпълнител е достигнал до извода, че жалбоподателят е трето задължено лице. Сочи се, че в постановлението за налагане на обезпечителни мерки изх.№С-250022-0038718 от 07.04.2025г. е наложен запор на вземането на длъжника „Техникъл П.“ към жалбоподателя „Акцион груп“ ДЗЗД като в същото е посочено, че „по документ с достоверна дата“ е установено, че има ликвидно и изискуемо вземане до размера на дълга за сумата от 70 913,95лв.. С жалбата се оспорва наличието на подобен документ. Визира се, че не е ясно има ли съдебно решение, с което е установено вземането или има признание за дълга, има ли нотариално заверен документ или друг такъв. Подчертава се, че жалбоподателят не

е задължен и не признава вземането към длъжника, както и няма съдебен акт за това. С жалбата се допълва, че след като обезпечителните мерки засягат длъжника, то той е легитимиран да оспори постановлението за налагането им ведно с действията въз основа на същото, в който смисъл е ТР №6/2013г. на ВКС. С оглед на изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – чрез юрк.М., оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е от 14.04.2025г. по отношение на решение №ПИ-123 от 28.04.2025г., връчено на 07.05.2025г., е в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК. Същата е и от субект с правен интерес засегнат от действията на публичния изпълнител и потвърждащото решение.

По съществото на жалбата съдът намира същата за основателна и за да се достигне до гореизложената констатацията се съобрази следното:

По процедурата –с оспореното разпореждане за изпълнение на основание чл.230, ал.4 от ДОПК е наредено на жалбоподателя в 3 дневен срок от падежа да прехвърля запорираните суми по сметката на ТД на НАП. /л.16/. Посочено е, че разпореждането се издава във връзка с наложен заповест с ПНОМ №С-250022-0038718 от 07.04.2025г. и заповестно съобщение изх.№С250022-119-0014418 от 07.04.2025г.. Указано е, че при неизпълнение трябва в 3-дневен срок да уведоми публичния изпълнител за причините. Към разпореждането няма данни за приложено към същото ПНОМ и заповестно съобщение.

Видно от ПНОМ №С-250022-0038718 от 07.04.2025г. на л.28 няма данни да е връчено на третото лице. Няма и данни да е указано, че може да оспори същото в посочения 7-дневен срок.

Заповестно съобщение изх.№С250022-119-0014418 от 07.04.2025г. е на л.29-30 и същото е връчено на жалбоподателя на 07.04.2025г. –л.30.

На 14.04.2025г. дружеството е оспорило разпореждането за изпълнение пред Директора на ТД на НАП, който с решение №ПИ-123 от 28.04.2025г. е оставил без уважение жалба вх.№Ж-22-325 от 14.04.2025г.. След изводите за компетентност на публичния изпълнител, са направени по същество изводи, че публичният изпълнител може да основание чл.202 от ДОПК да наложи заповест върху вземането на длъжника към трето лице, което вземане конкретно е ликвидно и изискуемо. Направени са съждения какво означава ликвидно и какво е вземането да е безспорно установено. С оглед на това е констатирано, че вземането на длъжника към третото лице е „по документ с достоверна дата“. Не е посочено какъв е същият. Не е посочен и размера на самото вземане, извън размера на заповеста, който е касателно задължението по изпълнителното дело. С оглед изложеното жалбата е отхвърлена.

В съдебното производство с определение №18369 от 29.05.2025г. на страните е указана доказателствената тежест. Не е представен документа, въз основа на който е установено вземането на длъжника към третото лице и наличието на който се оспорва от жалбоподателя.

С оглед изложеното, **СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:**

Жалбата е основателна.

Оспореното решение и разпореждане са издадени от компетентни органи, но в производство със съществени процесуални нарушения.

Третото лице научава за ПНОМ със заповестното съобщение, както и с разпореждането за изпълнение по чл.230 ДОПК от заповестното съобщение. С жалбата оспорва заповеста макар конкретно същата да е насочена срещу разпореждането за изпълнение. Въпросът е какво може да се оспори от 3 лице- ПНОМ, разпореждането или заповестното съобщение като изпълнително действие и как

същото може да защити правата си по твърденията, че няма задължение към длъжника. Може ли да защити правата си в изпълнителното производство чрез подаването на жалба, както е разгледана същата или следва да води исков процес за установяване, че не дължи /както е по чл.269 ДОПК/.

В чл.266 и сл. в Глава 27 на ДОПК е уредена защита срещу принудителното изпълнение и видно от тази норма действията на публичния изпълнител могат да се обжалват не само от длъжника, но и от третото задължено лице пред директора на ТД на НАП чрез ПИ. Жалбата се подава в 7-дневен срок от съобщението. Жалбата не спира изпълнението, като третото лице прилага препис от жалбата за длъжника.

По преписката няма данни длъжникът да е бил уведомен за оспорването и да е изразил конкретна позиция. Освен това предметът на спора е да се установи как и въз основа на какъв документ публичният изпълнител е установил, че вземането е ликвидно и изискуемо по смисъла на чл.230, ал.2 от ДОПК –признание от третото лице, установено с влязло в сила решение или с нотариално заверен документ. Сред тези способи липсва документ с достоверна дата. Следва да се подчертае, че тези документи трябва да са по преписката, за да може да ги прецени Директорът на ТД на НАП по реда на чл.268 ДОПК, а след това и съда. Това е смисъла на контрола, който се осъществява върху действията на публичния изпълнител- върху неговата преценка по приложението на чл.230, ал.2 от ДОПК. След като не е уведомил длъжника за жалбата на третото лице и след като не е изискана цялата преписка вкл. и този „документ с достоверна дата“ , за който няма индивидуализация какъв е, както и за размера на дълга на третото лице към длъжника по делото, а не за дълга на длъжника по изпълнителното дело- ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение. Формално е разгледал жалбата и бланкетно я е отхвърлил, с което е нарушил правата на оспорващия.

Въз основа на гореизложеното се прави извода, че жалбата е основателна и следва се уважи като преписката се върне на ответника да съобрази изложеното в мотивите по допуснатите нарушения като разгледа отново жалбата, след като поиска от ПИ окомплектованата преписка с процесния документ с достоверна дата -какъв е той, кой го е представил, длъжника ли е, как е установено вземането, какво е становището на длъжника по жалбата на третото лице. След съобразяване на посочените указания –може да се произнесе по жалбата.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.268, АЛ.2 ОТ ДОПК

РЕШИ:

По жалба на „АКСИОН ГРУП“ДЗЗД ЕИК[ЕИК]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно **РЕШЕНИЕ №ПИ-123** от 28.04.2025г. на Директора на ТП на НАП –С., с което е оставена без уважение жалба вх.№Ж-22-325 от 14.04.2025г. срещу разпореждане изх.№С250022-009-0008740 от 07.04.2025г. издадено от П. М. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП, с което на жалбоподателя е разпоредено изпълнение на основание чл.230, ал.4 от ДОПК в 3-дневен срок от падежа на всяка вноска да прехвърля запорираните суми.

ВРЪЩА преписката на ответника съобразно указанията в мотивите.

На основание чл.268, ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

Съдия: